

afgiftspligten og § 25 vedrørende afgiftsfritagelser for specielle toldfri indførsler.

Stk. 3 åbner mulighed for, at nævnet kan få assistance fra branchekyndige rådgivere ved behandlingen af sager, som efter nævnets skøn kræver branchemæssig indsigt. De branchekyndige tænkes, som tilfældet er i gældende forbrugsafgiftslove, udpeget af erhvervslivets hovedorganisationer.

Da hensynet til erhvervslivet ofte vil kræve en omgående afgørelse af et forelagt spørgsmål, bestemmes det i paragraffens stk. 4, at virksomhederne har pligt til at rette sig efter de af finansministeriet truffne foreløbige afgørelser vedrørende varers afgiftspligt, afgiftsfritagelse for driftsmidler og om den afgiftspligtige værdi.

I stk. 5 gives der den, som har indbragt en sag for nævnet, adgang til efter begæring at fremstille sagen mundtligt for nævnet.

Til §§ 42 og 43.

I disse paragraffer gives der finansministeren bemyndigelse til at fastsætte de fornødne regler til lovens gennemførelse og afholde de dermed forbundne udgifter.

Afsnit XIV indeholder overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

Til § 44.

Paragraffen indeholder de ændringer, der samtidig med nærværende lovforslags ikrafttræden foreslås i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger (manufakturafgiftsloven).

Efter denne lov er bl. a. manufakturvarer og beklædning, visse plastvarer, lædervarer, guld- og sølvvarer, ure, legetøj samt radio- og fjernsynsmottagere belagt med afgift. Afgiften på disse varer foreslås ophævet, dog bortset fra afgiften på gulvtæpper samt radio- og fjernsynsmottagere.

Afgiftssatsen for de varer, der foreslås fritaget for den særlige afgift, er 10 eller 15 pct. af engrosværdien uden afgift. For disse varer finder man det ikke hensigtsmæssigt fortsat at opretholde den ret lave engrosledsafgift. For gulvtæpper foreslås engrosledsafgiften nedsat fra 25 til 20 pct., således at der fremtidig kun bliver én afgiftssats i loven, nemlig 20 pct.

Til § 45.

Paragraffen indeholder forskellige overgangsbestemmelser vedrørende de registrerede virksomheder.

Stk. 1 fastsætter den frist, inden hvis udløb de ved lovens ikrafttræden registreringspligtige virksom-

heder skal anmeldte sig til registrering. Denne anmeldelse bør foretages så tidligt som muligt for at gennemføre afgiftssystemets igangsættelse på bedst mulige måde.

Paragraffens stk. 2 pålægger de virksomheder, som skal registreres ved lovens ikrafttræden, at foretage en opgørelse over deres lager af de varer, som bliver afgiftspligtige. En sådan opgørelse er nødvendig, for at toldvæsenet senere kan kontrollere, at virksomhederne angiver deres afgiftspligtige omsætning rigtigt.

I stk. 3 pålægges det de registrerede virksomheder på et senere fastsat tidspunkt at indsende en fortegnelse over de kunder, der modtager varer i ikke afgiftsberigtiget stand. Indsendelse af sådanne kundelister er første led i det i § 28, stk. 2, omhandlede system med årlige oplysninger om afsætningen i ikke afgiftsberigtiget stand til de enkelte kunder. Kundelisterne indsendes, for at toldvæsenet kan få lejlighed til at sammenligne de på listerne anførte navne og registreringsnumre, så man derigennem kan sikre sig, at registreringsnumrene er rigtigt anført, og at varerne kun leveres i ikke afgiftsberigtiget stand til registrerede virksomheder. De afkontrollerede lister vil blive tilbagesendt virksomhederne til brug ved indsendelse af oplysninger om afsætningen i det første år.

Til § 46.

Det foreslås i denne paragraf, at de virksomheder, der bliver registreret ved lovens ikrafttræden, kan få tilbagebetalt den afgift, som de ved indkøbet har betalt i henhold til loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger (manufakturafgiftsloven) af de varer, som de på dette tidspunkt har på lager, og for hvilke afgiften ophæves. For gulvtæpper og gulvtæppestoffer, for hvilke varer afgiften nedsættes fra 25 til 20 pct., kan der på tilsvarende måde godtgøres en femtedel af den betalte afgift.

Manufakturafgiftsloven indeholder i § 51, stk. 2, en bestemmelse, hvorefter afgifterne efter denne lov kun kan bortfalde efter en trinvis nedsættelse. Denne bestemmelse blev i sin tid indsat for at afbøde de tab, som detailhandlerne ved afgiftens eventuelle bortfald kunne have på de lagre, der var indkøbt i beskattet stand. Bestemmelsen blev indført, fordi man måtte anse det for umuligt på forsvarelig måde at gennemføre en tilbagebetaling af afgiften af de omhandlede lagre.

Imidlertid vil de pågældende detailforretninger efter nærværende lovforslag blive registreret og skal derfor fremtidig føre afgiftsregnskab. Det vil under disse forhold i højere grad være muligt at foretage en efterfølgende kontrol af de opgørelser